

DIARI DE MATARÓ

Redacció i Administració: Barcelona, 13 - Telèfon 255 — ANY VIII — DIMARTS 30 DESEMBRE 1930 — NUM. 2252 — Subscripció: Mataró, 2 ptes. mes. - Fora, 7'50 ptes. trim.

Evolució i revolució

Acceptada unànimament la necessitat de la reforma social, cal cercar els camins per arribar a la mateixa. Fa trenta anys que les legislacions més avançades del món han dut a cap una tasca molt intensa en aquest sentit de millorament dels qui formen part de les classes més humils de la societat. I fa trenta anys que l'esforç de les mateixes classes proletàries, mitjançant el principi fecundíssim de l'associació, ha procurat aixecar el nivell econòmic i cultural propi, obtenint magnífics resultats.

Al costat de l'acció social i de l'acció estatal hi ha, però, l'acció dels impacients, dels qui cerquen en el món reformes socials mitjançant els procediments catastròfics, sense cap altra finalitat que destruir els motllos actuals per a buidar les activitats socials en motllos nous dels quals surti una societat completament renovellada, sense recolzar-se ni poc ni molt en els principis bàsics de la societat actual. Per aquesta raó, al costat de l'escola que podríem anomenar evolutiva, ha nascut l'escola de la revolució social, de límits imprecisos, d'esperit negatiu, i estintolada en un misticisme fals i somniador en el que no es tenen en compte per a res els elements psicològics, els defectes ni les passions dels homes. L'anarcosindicalista i el comunisme pertanyen a la mateixa; i així mateix hi pertanyia el socialisme en els seus primers temps i fins al moment en que les responsabilitats de direcció de les societats i dels Estats van obligar a modificar l'ideologia simplista dels primers doctrinaris.

Les dues tendències existiran sempre en el món, ja que són filles de dos ideologies i de dos temperaments. Però ¿no és cert que el predominí de la tendència evolucionista afeblirà necessàriament el predominí de la tendència revolucionària? Per aquesta raó, tant com per la raó de justícia distributiva, cal reforçar continuadament la tendència evolucionista, la única amb garanties per a conduir la reforma per camins segurs i per vies d'èxit.

Però aquí potser hem petit un xic d'encomanar excessivament aquesta tendència evolucionista a l'Estat. Només l'Estat legisla—hem dit—només a l'Estat cal confiar tot problema de major benestar de les classes obreres, sense comptar per a res amb l'esforç individual i social, quan, en ordre de principis, aquest en realitat hauria d'èsser el primer i més fecund dels esforços. Perquè ¿quina altra garantia no tindrien les lleis socials si les mateixes trobaven una base ferma de cultura social, d'organització econòmica entre les classes patronals i obreres? El cooperativisme de consum, de crèdit i de producció; el mutualisme; l'associació professional veritable, etc., haurien d'ésser altres tantes bases damunt les quals l'Estat pogués aixecar la seva obra legislativa en l'ordre social. ¿Es que els beneficis de les classes obreres no resultarien considerables per aquest camí?

A Bèlgica, per exemple, les cooperatives socialistes portaren a cap, durant l'any 1922, un moviment de negocis per 770 milions de francs. La Banca del Treball (també socialista) realitzà un benefici de 6.940.000 francs, dels quals 336 milions foren dipositats a les caixes d'estalvi socialistes. La Previsió Social (societat d'assegurances socials, complementària de les de l'Estat) ha realitzat durant el mateix període 1.930.000 de beneficis nets. I si al costat d'això posem els resultats del moviment democràtic-cristià, així mateix orientat cap a les solucions evolutives, trobarem encara un reforç considerable a aquestes xifres (130 milions foren dipositats en el mateix any 1922 en les caixes d'estalvi cristianes).

Al costat d'aquestes xifres ¿quin valor pot tenir una ideologia revolucionària? ¿On resta l'aplicació del principi pur del marxisme de que només el treball té un valor?

A casa nostra, en canvi, el cooperativisme, productor de grans miracles, resta en els seus començaments, dels que no en surt per manca d'organització de conjunt; les caixes d'estalvi són institucions que freqüenta poc la classe obrera; i el mateix mutualisme, amb les assegurances socials complementàries, significa un bell esforç, però petit i d'àrea esquifida.

Fa anys que tots els homes pensadors han encomanat la reforma social a l'evolució; però dins la mateixa cal no refiar-se exclusivament de l'acció de l'Estat, que és intermitent i mai prou apreciada; cal cercar l'acció social, mitjançant l'esforç propi, com a complementària i preparatòria de l'acció de l'Estat. I si aquesta pertany únicament als elements polítics, la primera pertany a la classe obrera en primer terme i a totes les classes socials interessades en que la reforma es porti a cap per camins evolutius, que són els únics que realitzen les transformacions amb garantia de permanència i de seguretat pel conjunt.

Josep M. Gich

(Prohibida la reproducció)

Aquest número ha passat per la censura militar

TEATRES I CINEMES

Cinema Gayarre

Continua en aquest cinema amb èxit cada dia creixent, la projecció de la magnífica opereta cinematogràfica «El desfile del amor», genialment interpretada per Jeannette MacDonald i Maurice Chevalier.

La Biblioteca de la Societat Iris està oberta al públic els dies feiners, del dilluns al divendres, de 8 a 10 de la nit; dissabtes, de 6 a 8 del vespre i diumenges, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda.

—Turró a la Crème, especialitat de la Pastisseria BATET. Demaneu-lo arreu.

L'Escola d'Arts i Oficis

Preliminar

Un article publicat en la Tribuna Lliure dona actualitat a un tema ja vell, que diferents vegades ha estat tractat en particular, que fins un cop donà lloc a un intent de renovació, limitat per adverses circumstàncies a nomenament de patronats, que no arribaren a actuar efectivament. El mal que senyala aquell escrit està tan arrelat i per altra part convé tant guarir-lo, que no dubtem gens en iniciar una sèrie d'articles exposant la finalitat que creiem, que hauria de tenir l'Escola d'Arts i Oficis de Mataró, que hauria d'ensenyar i com hauria de funcionar.

Es un fet evident, que pot veure qualsevol que tingui ulls i s'ho miri, la absoluta decadència dels oficis. El mobiliari d'una casa sense una gran història al darrera—per major sarcasme, fins el de moltes cases que havien tingut història—no ha sortit del obrador; han estat comprats a un moblista dels que reben articles produïts en massa en una fàbrica. Una persona de gust una mica refinat sent que tot se li regira entrant en aquests menjadors amb taules de fals estil i cames tortes sense solta, amb armaris de fullola llampant empastrats de falses incrustacions i de miralls ridículament conformats per enlluernar i no deixar veure els defectes de dibuix i de construcció del moble, amb cadires de fustota tornejada pobrement i pèssimament ensamblada i cul de cartó imitant cuir repujat i no podria dormir en certes habitacions que el seu propietari ha cregut moblar i decorar amb el gust més depurat. Ningú recorda els bons mobles antics de fusta macissa, les taules de roure o de noguera amb peus de lira o tornejats, els armaris amb plafons, els llits sòlids de cames feixugues i formes esveltes, les cadires amb seient de boga o de pell de cabra, que han durat generacions i generacions i encara són cercades àvidament pels antiquaris. Aquests mobles eren fets per un home d'ofici, coneixedor d'ell i desitjós de satisfer al client. Els altres han estat fabricats en sèrie, un home i una màquina n'han fet una part, un altre home i una altra màquina n'han fet una altra part, etc., fins que un darrer home ha juntat aquestes parts, tal com estava previst, i n'ha fet un conjunt impersonal, sense ànima, perquè la màquina treballa sempre igual i no demana més que les mans del que la serveix.

En l'aspecte exposat, el maquinisme és un dels més potents enemics de l'ofici. També n'és en un altre sentit: com que el fer anar una màquina no exigeix gaire aprenentatge, mentre que un minyó passa anys abans no és fadrí d'un ofici, la jovenalla s'inclina a la fàbrica perquè més aviat hi guanya bona setmanada. Sense bons aprenents, els oficis decauen, bona part perquè la feina que la fàbrica no ha pres a l'ofici s'ha de fer, i els aprenents han de rendir tasca com fadrins abans de tenir els coneixements necessaris.

El professor Blanco Alberich a Mataró

El comiat del Professor Blanco i de la seva filla

Molt impressionats per l'entusiasta acollida que ens ha fet aquesta simpàtica ciutat, ens n'acomialem per mitjà del DIARI DE MATARÓ que tan entusiastament ha col·laborat a l'èxit d'aquesta manifestació de simpatia.

Evalú Blanco

Enric Blanco

Diverses visites

Ahir al matí acompanyat de la Comissió organitzadora de l'homenatge i Premsa el professor Blanco va fer algunes visites. A dos quarts d'onze visità el Casal de l'Infància on fou rebut pel senyor Mayol, el qual li explicà minuciosament l'organització i marxa de aquell benèfic establiment que manté la Caixa d'Estalvis. Després visità la casa Mollfort's. El senyor Cusachs acompanyà Blanco per les diferents seccions de la casa, quedant admirats tots els que realitzaven la visita de la moderníssima organització comercial i de la eficàcia de la gran propaganda que porta a cap la casa Mollfort's. Blanco fou obsequiat amb unes mostres dels coneguts mitjons.

Després el seguí es dirigí a la Basílica de Santa Maria. Feren els honors l'Arxiprest Dr. Samsó i el Dr. Castellà. El professor Blanco quedà gratament impressionat de la grandiositat i magnificència de la parròquia.

A tres quarts d'una, director i redactors del DIARI rebérem en nostra redacció a Blanco Alberich i acompanyants.

Blanco amb la seva natural simpatia va regradiar-nos per la nostra col·laboració a l'homenatge.

A la una entràvem a l'Ajuntament on fórem rebuts per l'Alcalde senyor Aranyó, tinent d'Alcalde senyor Novellas i regidors Miralles i Monclús. Blanco fou acompanyat al nou saló de regidors en el qual té un lloc d'honor el quadro «Ballmanetes» de Rafael Estrany. El senyor Cruxent, president de l'Iluro Es-

Molt han ajudat a acabar d'empènyer avall els oficis el mal gust de la gent que s'ha deixat enlluernar pels articles de fàbrica, posposant la solidesa i la bona qualitat a una falsa boniquesa i una més errada economia; i també la mateixa gent d'ofici, que s'ha deixat portar per la corrent i no s'ha preocupat de defensar el seu clos, donant proves palpables de les moltes coses que només ells podien produir, ans ha anat encongint-se i limitant cada dia més el seu camp d'acció. Així ara no hi ha qui faci altres cadires de boga que les d'església o d'envelat, l'argent repujat ha desaparegut davant de l'estampat, els papers pintats—i quins papers, Déu meu!—cobren les parets que haurien d'ésser pintades al trem o a la calç.

No pot haver-hi remei per tan gran mal? Jo crec que sí, i un remei harmònic que enrobusteixi els oficis sense enfeblir les fàbriques, que dignifiqui la producció de les fàbriques sense abolir els oficis. Ho pot assolir una bona Escola d'Arts i Oficis, com provarem de explicar en els articles que seguiran.

R. M. J.

port Club, explicà a Blanco la personalitat artística de Rafael Estrany i la manera popular com el quadro premiat amb la medalla d'honor a l'Exposició d'Aquarel·listes fou adquirit a iniciativa de l'Associació de la Premsa.

Mentrestant arribava el diputat provincial senyor Fradera. Es coneixien ja amb Blanco per haver-lo acompanyat el senyor Fradera en representació de la Diputació Provincial en la visita que el Professor Blanco i la seva filla feren a Montserrat.

El professor Blanco fou invitat per l'Alcalde a signar en el llibre d'or de la Ciutat. En veure que Blanco hi escrivia llargament preguntàrem si se'ns permetia de copiar l'autògraf de Blanco. Heu's-al ací:

«El Capità del Evalu després de travessar l'Atlàntic en aquest petit balandre es sent admirat davant l'esperit modern i progressiu d'aquesta bella ciutat de Mataró.

Aquesta visita que la meua filla Evalu i jo hem fet a Mataró quedarà sempre gravada en el nostre cor com un dels episodis més agradables de la nostra vida.—Enric Blanco. Mataró 29 de desembre de 1930.»

Moments després arribava la filla del professor Blanco, acompanyada de la senyoreta Carme Aranyó, filla de l'Alcalde.

Dinar a Mont-Calvari

En automòbil ens traslladàrem al Restaurant d'Arenys de Mar «Mont Calvari» on fórem obsequiats amb un exquisit dinar ofert pel senyor Aranyó.

Assistiren per l'Ajuntament els senyors Aranyó i Novellas, el diputat provincial senyor Fradera, l'homenatjat professor Blanco Alberich amb la seva filla, i la senyoreta Carme Aranyó; representants de les entitats esportives i excursionistes organitzadores de l'homenatge; el fotògraf senyor Carreras i representants de la Premsa. El

El venedor:—¿Desitja alguna cosa la senyora?

La dama:—No. Espero els meus fills. ¿No veu com es diverteixen, pobres?

De Passing Show, Londres.

10 cèntims

FREIXENET

Cavas en
S. Sadurni de Noya

Champagne de
alta calidad

Despacho
Princesa, 20.

"FOTO ESMALTES"

En Miralls de Butxaca, i Tocador, Cigarreres, Braçalets, Anells, Penjants, Penjolls, Medallons, Arrecades, etc., etc., en metall, plata, plata dorada i or 14 i 15 quilats

En colors naturals i il·luminats de duració perpètua

Formós Mirall rodó 5 x 5 centímetres 8'20 Pessetes
» » ovalat 5 x 7 » 10'40 »

Al fer la comanda envia la fotografia i el seu import en segells de correu o Gir Postal

La fotografia es retorna intacte i s'acompanyen fullets il·lustrats i els treballs es retornen als 15 dies

Comandes a WEST-Apartat, 748-Barcelona

JOIERIA - PLATERIA - RELLOTGERIA - OPTICA

Francisco Fábregas

SUCCESSOR DE L'ANTIGA « CASA RECODER » — FUNDADA EN 1774
Enric Granados, 45 Mataró

IMPREMTA MINERVA A la seva botiga hi trobareu paper d'escriure i sobres des dels més senzills als encapsats de més luxe.

J. CASTELLSAGUER

Sta. Teresa, 46 - Tel. 25 - MATARÓ

Ous al major

Empordà fresc, el compte
(30 dotzenes) 109 pessetes

Mazagan extra gros, el
compte 90 pessetes

Mazagan escollit mitjà
el compte 66 pessetes
(Preu sense compromís)

El públic trobarà aquests articles en els llocs de venda al mercat, a preus molt reduïts, igual que pollastres i gallines vives o plumades.

En casa particular

es desitgen dos joves de bones referències a dormir solament.
Raó: En l'Administració del DIARI.

MOBLES CLARIANA

Exposició i venda de mobles de totes classes i estil
RESTAURACIÓ DE TOTA CLASSE DE MOBLES
ESPECIALITAT EN ELS ENCÀRRECS
B sbe Mas. 17 MATARÓ

Josep Palaus

Santa Teresa, 59
PRIMER RECADER AMB AUTO-CAMIÓ
SORTIDES DIÀRIES DE MATARÓ A BARCELONA
Matí, a les vuit - Tarda, a dos quarts de dues
ARRIBADES A MATARÓ
Tarda, a les dues - Nit, a les vuit

- REIS PIANO -

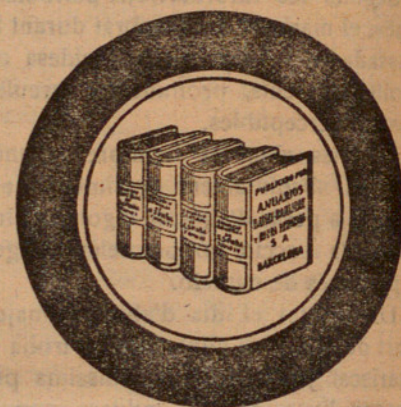
venc per 500 pessetes. — Carrer M. J. Verdaguer (Coma), 13.

Locals propis per indústria

es lloguen a bon preu.

Raó: Ronda Alfons XII, 3 pis.

Reial, 353.—Telèfon 359.

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Bailly-Baillière - Riera)

4 TOMOS 4

Sòlida encuadernación
Més de 8,500 pàgines en junte

MÉS DE TRES MILLONES DE DATOS
54 MAPAS EN COLORES
DE LAS PROVINCIAS Y POSESIONES DE ESPAÑA
Datos del Comercio, Industria y Profesiones
Índice GEOGRÁFICO y de PROFESIONES
SECCIÓN EXTRANJERA

Preio de un ejemplar completo
NOVENTA PESETAS
(frasco de portes en toda España)

ANUNCIAR EN ESTE ANUARIO
ES DAR CON LA EFICACIA DE LA
PUBLICIDAD

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enrique Granados, 88 y 89 - BARCELONA

Débiles Elíxir Callo da Vida y Juventud

Es rápido científico agradable

CAVES "CASTELLBLANC"
GRAN XAMPANY "GERONIMOS"

J. PARERA - § - Sant Sadurni de Noya

DE VENDA A MATARÓ:

Carrer Palau, 29 ~ Pere Montserrat ~ Celler de l'Estanc